

2082-02

BEDRIJFSONTWIKKELING MET DAADKRACHT

Startnotitie
Milieueffectrapportage

INGEKOMEN 19 FEB 2008

Varkenshouderij
Langereyt ongenummerd, Oostelbeers

Projectgegevens

Initiatiefnemer

Naam : Hoevarco BV
Adres : Eindhovensedijk 25
Postcode, plaats : 5688 GN Oirschot
Telefoon : 0499-575612

Locatie

Aard van de activiteit : Varkenshouderij
Adres : Langereyt ongenummerd
Postcode, plaats : Oostelbeers
Contactpersoon : De heer Hoeven
Telefoon : 0499-575612

Kadastrale ligging : Gemeente Oost- West en Middelbeers
Sectie: B
Nummer: 1569

Bevoegd gezag

Naam : Het College van Burgemeester en Wethouders
van Oirschot
Adres : Deken Frankenstraat 3
Postcode, plaats : 5688 AK Oirschot

Colofon rapportage

Opgesteld door : ing. A.W.M. Reijnders
Datum : 14 februari 2008

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	1
1.1.	Beoogde activiteit	1
1.2.	Aanleiding opstellen van startnotitie	1
1.3.	Startnotitie	1
2.	Omschrijving activiteit	2
2.1.	Ligging van het bedrijf	2
2.2.	Vergunde situatie	3
2.3.	Voorkeursalternatief	4
3.	Beleid en procedures	7
3.1.	Milieueffectrapportage	7
3.2.	Bevoegd gezag	9
3.3.	Planning van de procedures	10
3.4.	Europees beleid	10
3.4.1.	Vogelrichtlijn	10
3.4.2.	Habitatrichtlijn	12
3.4.3.	IPPC-richtlijn	13
3.4.4.	MER-richtlijn	15
3.5.	Rijksbeleid	16
3.5.1.	Natuurbeschermingswet 1998	16
3.5.2.	Flora- en faunawet	16
3.5.3.	Wet ammoniak en veehouderij	18
3.5.4.	Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderijen	19
3.5.5.	Wet geurhinder en veehouderij	19
3.5.6.	Wet luchtkwaliteit	20
3.6.	Provinciaal beleid	21
3.6.1.	Streekplan Noord-Brabant 2002	21
3.6.2.	Reconstructieplan Beerze Reusel	23
3.6.3.	Cultuurhistorische, archeologische en aardkundige waarden	24
3.7.	Gemeentelijk beleid	27
3.7.1.	Vergunning Wet milieubeheer	27
3.7.2.	Bestemmingsplan	27
3.7.3.	Bouwvergunning	28
4.	Gevolgen voor het milieu	29
4.1.	Ammoniak	29
4.2.	Geur	30
4.3.	Natuur	31
4.4.	Fijn stof	32
4.5.	Bodem en water	32

4.6. Energie	32
4.7. Geluid/verkeer.....	32
5. Conclusie	33
Tabel 1: ammoniakemissie vigerende situatie	3
Tabel 2: geuremissie vigerende situatie	4
Tabel 3: ammoniakemissie voorkeursalternatief.....	5
Tabel 4: geuremissie voorkeursalternatief.....	6
Tabel 3: schematisch overzicht procedure m.e.r. en Wet milieubeheer.....	10
Tabel 4: alternatieven stalsystemen	29
Tabel 5: geurbelasting geurgevoelige objecten voorkeursalternatief	30
Figuur 1: ligging bedrijf.....	2
Figuur 2: bedrijfsopzet.....	3
Figuur 3: Vogelrichtlijngebied	11
Figuur 4: Habitatrichtlijngebied	13
Figuur 5: resultaten natuurloket.....	17
Figuur 6: ligging kwetsbare gebieden.....	18
Figuur 7: concentratie fijn stof 2006 (bron: MNP)	21
Figuur 8: plankaart 1 streekplan 2002	22
Figuur 9: integrale zonerings.....	24
Figuur 10: historische geologische waarden.....	25
Figuur 11: archeologische waardenkaart.....	26
Figuur 12: aardkundige waardenkaart.....	27
Figuur 13: ligging geurgevoelige objecten.....	31

Bijlage 1: Tekening

5	Guste zeugen	combi luchtwassysteem, RAV D 1.3.12.4, BWL 2007.02		128	0,63	80,64
5	Dekberen	combi luchtwassysteem, RAV D 2.4.4, BWL 2007.02		3	0,83	2,49
6	Kraamzeugen	combi luchtwassysteem, RAV D 1.2.17.4, BWL 2007.02		480	1,25	600,00
7	Opfokzeugen	combi luchtwassysteem, RAV D 3.2.15.4.2, BWL 2007.02	> 0,8 m ²	528	0,38	200,64
8	Gespeende biggen	combi luchtwassysteem, RAV D 1.1.15.4.2 BWL 2007.02	> 0,35 m ²	8448	0,11	929,28
9	Gespeende biggen	combi luchtwassysteem, RAV D 1.1.15.4.2, BWL 2007.02	> 0,35 m ²	8448	0,11	929,28
10	opfokzeugen	combi luchtwassysteem, RAV D 3.2.15.4.2, BWL 2007.02	> 0,8 m ²	528	0,38	200,64
					totaal	5581,62

Tabel 3: ammoniakemissie voorkeursalternatief

stal nr.	diersoort	huisvestings- systeem	oppervlakte	aantal dieren	geuremissie	
					OU _E /s/dier	totaal OU _E /s
1	Dragende zeugen	combi luchtwassysteem, RAV D 1.3.12.4, BWL 2007.02	> 0,8 m ²	1552	4,7	7294,4
2	Dragende zeugen	combi luchtwassysteem, RAV D 1.3.12.4, BWL 2007.02	> 0,8 m ²	1552	4,7	7294,4
3	Kraamzeugen	combi luchtwassysteem, RAV D 1.2.17.4, BWL 2007.02		480	7	3360,0
4	Guste zeugen	combi luchtwassysteem, RAV D 1.3.12.4, BWL 2007.02		128	4,7	601,6
4	Dekberen	combi luchtwassysteem, RAV D 2.4.4, BWL 2007.02		3	4,7	14,1
5	Guste zeugen	combi luchtwassysteem, RAV D 1.3.12.4, BWL 2007.02		128	4,7	601,6
5	Dekberen	combi luchtwassysteem, RAV D 2.4.4, BWL 2007.02		3	4,7	14,1
6	Kraamzeugen	combi luchtwassysteem, RAV D 1.2.17.4, BWL 2007.02		480	7	3360,0

7	Opfokzeugen	combi luchtwassysteem, RAV D 3.2.15.4.2, BWL 2007.02	> 0,8 m ²	528	5,8	3062,4
8	Gespeende biggen	combi luchtwassysteem, RAV D 1.1.15.4.2 BWL 2007.02	> 0,35 m ²	8448	2	16896,0
9	Gespeende biggen	combi luchtwassysteem, RAV D 1.1.15.4.2, BWL 2007.02	> 0,35 m ²	8448	2	16896,0
10	opfokzeugen	combi luchtwassysteem, RAV D 3.2.15.4.2, BWL 2007.02	> 0,8 m ²	528	5,8	3062,4
					totaal	62457,0

Tabel 4: geuremissie voorkeursalternatief

3. Beleid en procedures

3.1. Milieueffectrapportage

Ingevolge de MER-richtlijn¹ moet voor bepaalde activiteiten een milieu-effectrapportage uitgevoerd worden. Milieueffectrapportage (m.e.r.) levert de informatie die nodig is om het milieubelang volwaardig mee te wegen bij besluiten over plannen en projecten met grote milieugevolgen. Naast de m.e.r. bestaat ook het milieueffectrapport (MER). Het MER is een onderdeel van de m.e.r.-procedure. Het MER wordt gekoppeld aan een besluit op aanvraag vergunning Wet milieubeheer.

De m.e.r. is geregeld in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer en in het Besluit milieu-effectrapportage 1994². In het Besluit m.e.r. 1994 is vermeld wanneer een m.e.r. uitgevoerd moet worden. In onderdeel C van de bijlage is een overzicht van activiteiten opgenomen waarvoor een MER verplicht is. In onderdeel D van de bijlage worden de activiteiten opgesomd waarvoor een m.e.r.-beoordeling verplicht is. Bij deze activiteiten wordt per geval beoordeeld of een m.e.r. noodzakelijk is.

Naast de verschillende activiteiten worden gevallen genoemd waarin de m.e.r.-plicht of -beoordelingsplicht bestaat. Veelal is een drempel ingebouwd die voorkomt dat een bepaalde activiteit altijd m.e.r.-plichtig of -beoordelingsplichtig is.

Naast de activiteiten en gevallen zijn plannen en besluiten opgenomen waar de m.e.r.-plicht of -beoordelingsplicht aan gekoppeld is. De activiteit is in dit geval gekoppeld aan afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht.

In categorie 14 van onderdeel C van de bijlage is opgenomen het oprichten, wijzigen of uitbreiding van een inrichting voor het fokken, mesten of houden van varkens met meer dan 900 plaatsen voor zeugen³. Aangezien de activiteit betrekking heeft op het oprichten van stallen voor 4.320 zeugen is een MER noodzakelijk.

Het MER wat opgesteld gaat worden is een inrichtings-MER. In de MER worden geen alternatieve locaties in ogenschouw genomen.

¹ Richtlijn 97/11/EEG van de Raad van 3 maart 1997 tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten.

² Inwerkingtredingdatum 1 september 1994, laatstelijk gewijzigd bij Stb. 2006, 388.

³ Onder zeugen worden in het Besluit m.e.r. 1994 verstaan: kraamzeugen, guste en dragende zeugen.

De m.e.r. procedure bestaat uit de volgende 10 stappen.

Startnotitie

De startnotitie wordt opgesteld door de initiatiefnemer. Het document bevat de basisgegevens van het project. Met de publicatie van de startnotitie vangt de m.e.r.-procedure aan.

Inspraak en advisering

Deze fase richt zich op de gewenste richtlijnen voor de inhoud van het MER. De Commissie m.e.r. heeft 9 weken om te adviseren over het geven van richtlijnen. Daarnaast kunnen andere adviseurs en "een ieder" advies uitbrengen over het geven van richtlijnen, waarvoor wettelijk geen termijn opgenomen is zodat aangesloten wordt bij de termijnen van de Algemene wet bestuursrecht, artikel 3:24 Awb, (4 weken).

Richtlijnen

Binnen 13 weken na publicatie van de startnotitie stelt het bevoegd gezag de richtlijnen vast. In de richtlijnen is opgenomen welke alternatieven en milieugevolgen in het MER opgenomen dienen te worden.

MER

Het opstellen van het MER, waarvoor de initiatiefnemer verantwoordelijk is, is niet aan een termijn gebonden. Het MER wordt samen met de aanvraag om het gekoppelde besluit, in dit geval een aanvraag vergunning Wet milieubeheer, ingediend bij het bevoegd gezag.

Aanvaardbaarheidsbeoordeling

Binnen 6 weken na indiening van het MER beoordeelt het bevoegd gezag of het MER voldoet aan de richtlijnen en wettelijke eisen.

Publicatie MER en aanvraag besluit

Binnen 8 weken na indiening van het MER publiceert het bevoegd gezag het MER. De publicatie van het MER geschiedt gelijktijdig met de aanvraag vergunning Wet milieubeheer.

Inspraak, advisering en hoorzitting

In deze fase kan "een ieder" binnen 6 weken opmerkingen maken over het MER.

Toetsing door de Commissie- m.e.r.

Na afloop van de inspraak brengt de Commissie-m.e.r. binnen 5 weken advies uit over de volledigheid en kwaliteit van het MER. Hierbij worden ook ingekomen adviezen en opmerkingen betrokken.

Besluit

Het bevoegd gezag neemt het besluit over het project.

Evaluatie

Met medewerking van de initiatiefnemer worden de werkelijk optredende milieugevolgen geëvalueerd.

Na de toetsing door de Commissie-m.e.r. neemt het bevoegd gezag het ontwerpbesluit op de aanvraag vergunning Wet milieubeheer.

3.2. Bevoegd gezag

In het Inrichtingen- en vergunningsbesluit milieubeheer (IVB)⁴ is opgenomen welk bestuursorgaan bevoegd gezag is voor het verlenen van een vergunning Wet milieubeheer.

In dit geval is het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Oirschot bevoegd gezag.

⁴ Laatst gewijzigd bij Stbl. 2005, 563

3.3. Planning van de procedures

In tabel 5 is schematisch de procedure van de m.e.r. en Wet milieubeheer opgenomen.

Activiteit	Periode	Actie door
Indienen startnotitie MER	Februari 2008	Initiatiefnemer
Bekendmaking	Februari 2008	College van B en W Oirschot
Inspraak voor richtlijnen MER	Februari – Mei 2008	een ieder
Advies Commissie m.e.r.	Mei 2008	Commissie m.e.r.
Overleg en vaststellen richtlijnen	Mei 2008	College van B en W Oirschot
Opstellen en indienen MER en aanvraag vergunning Wet milieubeheer	Maart – Augustus 2008	Initiatiefnemer
Beoordeling aanvaardbaarheid MER en publicatie	Augustus - Oktober 2008	College van B en W Oirschot
Inspraak MER	Oktober – November 2008	Een ieder
Toetsingsadvies Commissie m.e.r.	Oktober – November 2008	Commissie m.e.r.
Ontwerpbeschikking Wet milieubeheer	November 2008	College van B en W Oirschot
Zienswijze op ontwerp-besluit Wet milieubeheer	December – Januari 2009	Belanghebbenden
Besluit Wet milieubeheer	Februari 2009	College van B en W Oirschot
Beroep besluit Wet milieubeheer	Maart 2009	Belanghebbenden

Tabel 5: schematisch overzicht procedure m.e.r. en Wet milieubeheer

3.4. Europees beleid

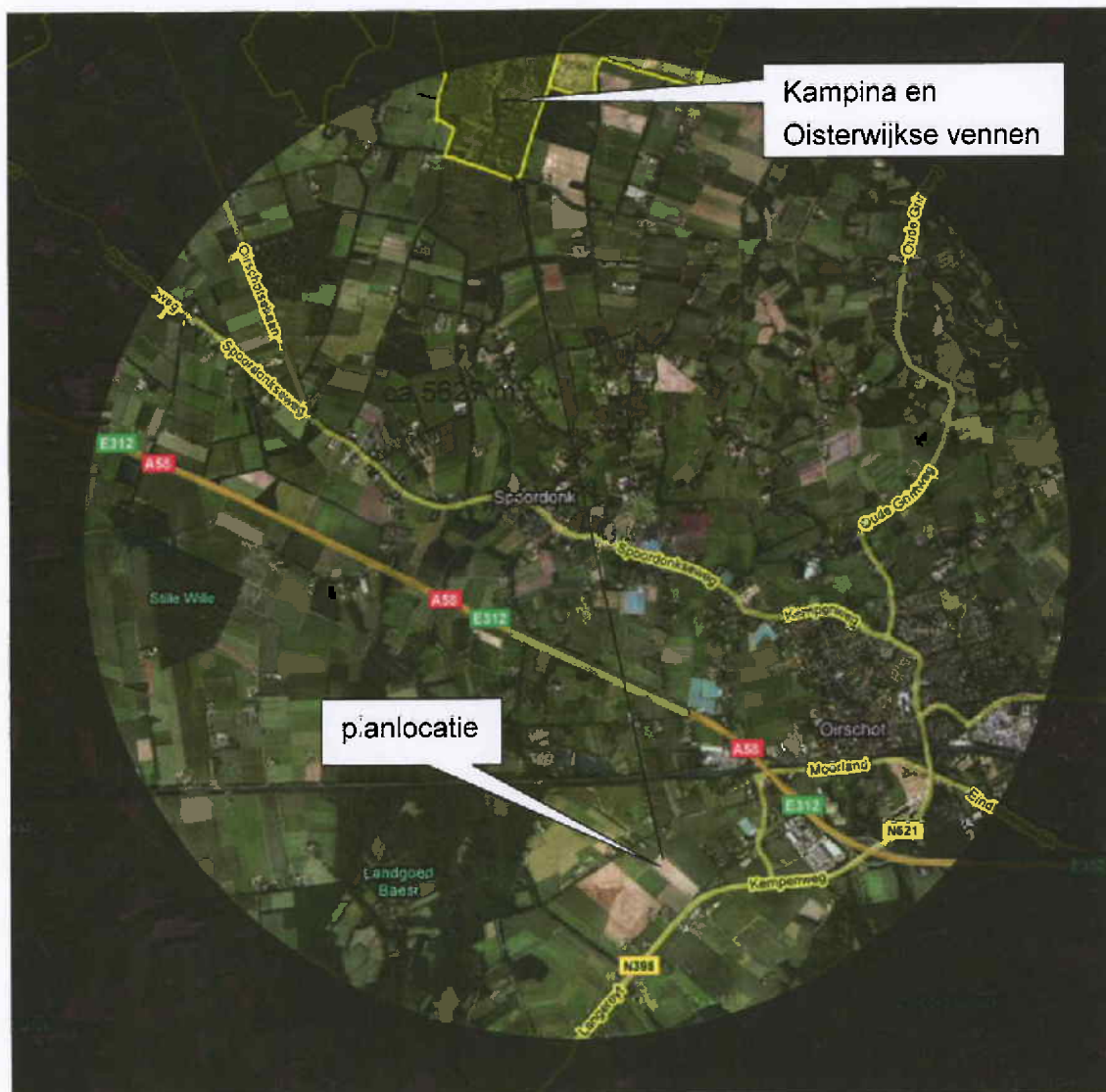
3.4.1. Vogelrichtlijn

De Vogelrichtlijn⁵ biedt bescherming aan alle in het wild levende vogels, hun eieren, nesten en leefgebieden in de Europese Unie.

De Vogelrichtlijn kent een regime voor soortbescherming en gebiedsbescherming. Het soortbeschermingsregime is gericht op de bescherming van individuele exemplaren met ondermeer een verbod op het opzettelijk doden en vangen van vogels, het opzettelijk vernielen of beschadigen van nesten en het verbod om eieren te rapen. De soortenbescherming is opgenomen in de Flora- en Faunawet.

⁵ Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand.

De gebiedsbescherming verplicht de lidstaten alle nodige maatregelen te nemen om voor alle in de Europese Unie in het wild levende vogelsoorten een voldoende gevarieerdheid van leefgebieden en van een voldoende omvang te beschermen, in stand te houden en te herstellen. De gebiedsbescherming is opgenomen in de Natuurbeschermingswet 1998. Het dichtstbijzijnde Vogelrichtlijn-gebied (tevens Habitatrichtlijn-gebied) betreft de Kampina en Oisterwijkse vennen en ligt op circa 5627 meter van de planlocatie, zie figuur 3.

Figuur 3: Vogelrichtlijngebied

3.4.2. Habitatrichtlijn

De Habitatrichtlijn⁶ heeft tot doel bij te dragen aan het waarborgen van de biologische diversiteit in de lidstaten. Aanleiding is de continue achteruitgang van de natuurlijke habitats en de bedreiging voor het voortbestaan van bepaalde wilde soorten. De richtlijn stelt een Europees ecologisch netwerk vast van speciale beschermingszones: Natura 2000. Ook de door de lidstaten aangewezen beschermingszones op grond van de Vogelrichtlijn maken deel uit van dit netwerk.

Ook de Habitatrichtlijn kent een soortenbescherming die enigszins vergeleken kan worden met dat van de Vogelrichtlijn. Deze richtlijn biedt echter, in tegenstelling tot die van de Vogelrichtlijn, een mogelijkheid om vanwege dringende redenen van sociale en/of economische aard een uitzondering op het opgelegde soortenbeschermingsregime te maken.

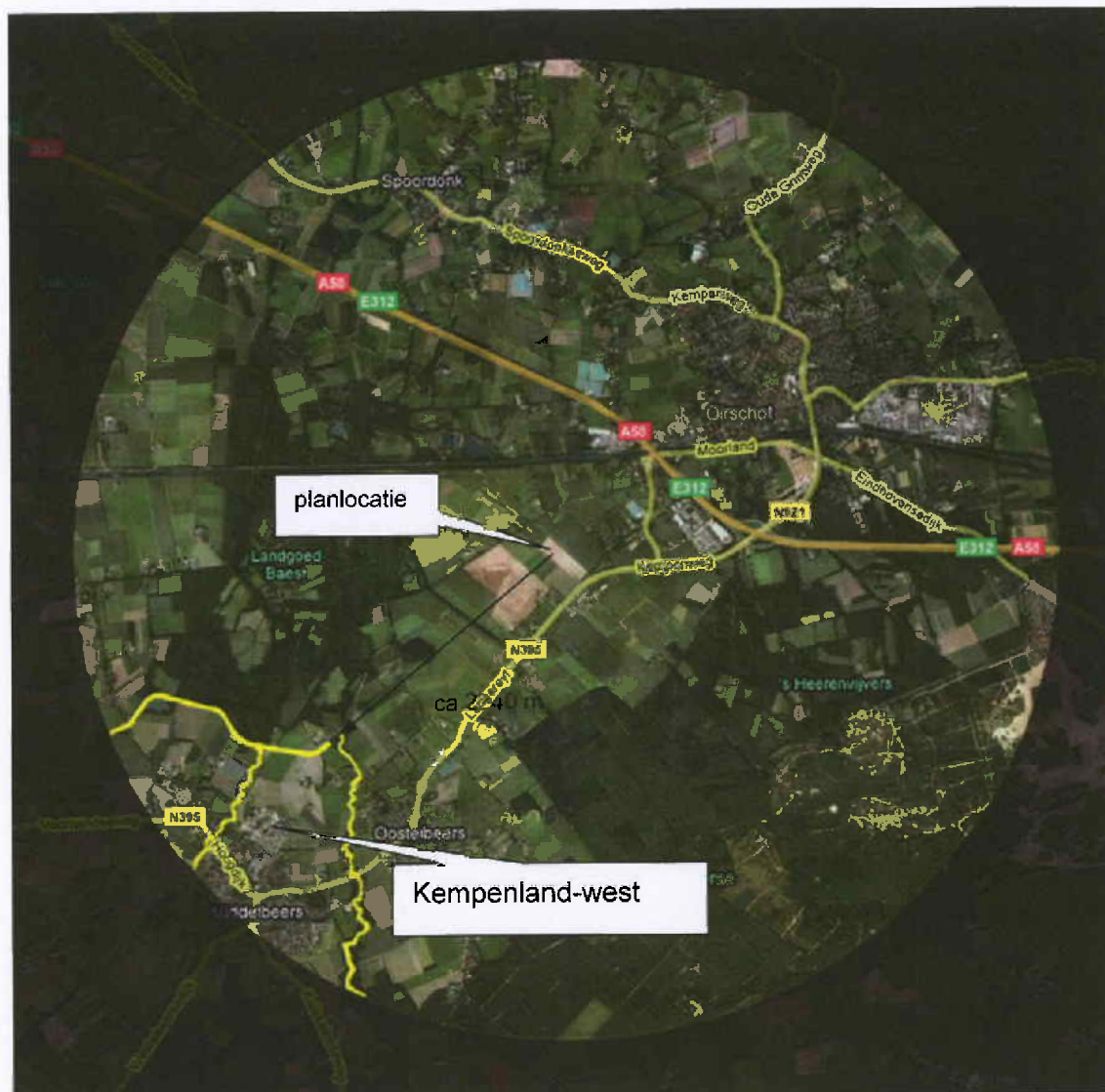
Elke lidstaat moet op zijn grondgebied de gebieden die het belangrijkste zijn voor het behoud van de onder de richtlijn vallende habitats en soorten identificeren en vervolgens aanwijzen als speciale beschermingszones.

Evenals bij de Vogelrichtlijn is de soortenbescherming in Nederland opgenomen in de Flora- en faunawet en wordt de gebiedsbescherming geregeld in de Natuurbeschermingswet 1998. Dit laatste geldt alleen voor de aangewezen gebieden. Intussen is in Nederland de openbare kennisgeving⁷ gepubliceerd waarin de Minister voornemens is 111 gebieden aan te wijzen, waaronder Kempenland-West. Dit gebied ligt op circa 2240 meter van de planlocatie, zie figuur 4.

Voor de aangemelde maar nog niet aangewezen gebieden gelden sommige bepalingen rechtstreeks.

⁶ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna.

⁷ Openbare kennisgeving aanwijzing Natura 2000-gebieden (1^e tranche), Stcr. 27 november 2006, nr. 231

Figuur 4: Habitatrictlijngebied

3.4.3. IPPC-richtlijn

De IPPC-richtlijn⁸ beoogt een geïntegreerde preventie en beperking van verontreiniging door industriële activiteiten tot stand te brengen en zo een hoog niveau van bescherming van het milieu te bereiken. De richtlijn is van toepassing op de in bijlage 1 van de richtlijn aangewezen categorieën van industriële activiteiten. Installaties met meer dan 40.000 plaatsen voor pluimvee of meer 2000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 30 kg) of met meer dan 750 plaatsen voor zeugen zijn opgenomen in de bijlage.

De richtlijn hanteert als uitgangspunt dat emissie naar bodem, water en lucht moeten worden voorkomen en, wanneer dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk moeten worden beperkt.

⁸ Richtlijn 96/61/EEG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging.

Een belangrijke eis is dat een vergunning voor de belangrijkste geëmitteerde stoffen emissiegrenswaarden moet bevatten, die gebaseerd zijn op de "best beschikbare technieken" en waarbij onder andere de geografische ligging van de installatie en de plaatselijke milieuomstandigheden in acht genomen moet worden.

Om te toetsen of een installatie voldoet aan de "best beschikbare technieken" zijn zogenaamde BBT-referentiedocumenten (BREF's) beschikbaar. Voor de varkens- en pluimveebedrijven is deze BREF in 2003⁹ opgesteld.

Op 25 juni 2005 is de beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij in werking getreden. De beleidslijn is bedoeld als handreiking voor het uitvoeren van de omgevingstoetsing die op grond van de IPPC-richtlijn ten aanzien van de ammoniakemissie vanuit veehouderijen dient te worden uitgevoerd. Deze verplichting is opgenomen in de onlangs gewijzigde Wet ammoniak en veehouderij¹⁰. Met behulp van de beleidslijn kan het bevoegd gezag beslissen of en in welke mate vanwege de lokale milieuomstandigheden strengere emissie-eisen in de milieuvergunning moeten worden opgenomen dan bij toepassing van 'beste beschikbare technieken' (BBT) het geval zou zijn.

Het bevoegd gezag dient steeds op basis van de concrete omstandigheden in de milieuvergunning te motiveren waarom in de betreffende situatie met BBT kan worden volstaan dan wel waarom strengere emissie-eisen noodzakelijk zijn. Daarbij kan uiteraard nuttig gebruik worden gemaakt van de argumentatie die in deze beleidslijn wordt gehanteerd.

De beleidslijn heeft alleen betrekking op veehouderijen die onder de werkingssfeer vallen van de IPPC-richtlijn (IPPC-veehouderij) en is alleen van toepassing als dergelijke veehouderijen uitbreiden in aantal dieren. Zolang een IPPC-veehouderij niet uitbreidt, kan worden volstaan met het toepassen van BBT. Ook heeft de omgevingstoetsing in deze beleidslijn alleen betrekking op het aspect ammoniak. Bij de vergunningverlening zal ook beoordeeld moeten worden of er in dit verband nog andere milieuaspecten relevant zijn.

De verplichting een omgevingstoetsing uit te voeren vloeit rechtstreeks voort uit de IPPC-richtlijn. Daarin is geregeld dat voor de belangrijkste verontreinigende stoffen emissiegrenswaarden in de vergunning moeten worden opgenomen. Deze emissiegrenswaarden moeten worden gebaseerd op de 'beste beschikbare technieken' (BBT), *waarbij ook rekening dient te worden gehouden met de technische kenmerken en de geografische ligging van de inrichting alsmede met de plaatselijke milieuomstandigheden* (art. 9, derde en vierde lid, IPPC). Deze bepalingen zijn geïmplementeerd in artikel 8.12 van de Wet milieubeheer respectievelijk artikel 8.11 van de Wet milieubeheer en artikel 8.8 van de Wet milieubeheer.

⁹ Reference Document on Best Available Techniques for Intensive Rearing of Poultry and Pigs.

¹⁰ Stb. 2007, 103

Uit deze bepalingen volgt dat de technische kenmerken en de geografische ligging van de inrichting evenals de lokale milieusituatie aanleiding kunnen zijn om strengere emissiegrenswaarden vast te stellen dan die welke zijn gebaseerd op BBT.

Ten aanzien van uitbreiding van een IPPC-veehouderij geldt de volgende beleidslijn:

Bij uitbreiding kan worden volstaan met toepassing van BBT zolang de emissie niet meer bedraagt dan 5.000 kg ammoniak per jaar.

Bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie na uitbreiding bij toepassing van BBT meer dan 5.000 kg, dan dient boven het meerdere een extra reductie ten opzichte van BBT te worden gerealiseerd (>BBT). De hoogte daarvan hangt af van de uitgangssituatie (de mate waarin BBT de ammoniakemissie reduceert) en de beschikbaarheid van verdergaande technieken in de betreffende diercategorie.

Bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie na uitbreiding met toepassing van BBT (tot 5.000 kg) en verdergaande technieken dan BBT (vanaf 5.000 kg) daarna nog meer dan 10.000 kg, dan dient boven het meerdere een reductie van circa 85% te worden gerealiseerd (>>BBT).

Onderhavige installatie (inrichting) biedt plaats aan 4.320 zeugen en daarmee is de IPPC-richtlijn van toepassing. Het combi luchtwassysteem BWL 2007.02 heeft een totale ammoniakemissie van 5581,62 kg ammoniak per jaar. Het stalsysteem voldoet aan het segment >>BBT (veel strenger dan BBT) terwijl kan worden volstaan met toepassing van >BBT daar de emissie tussen 5.000 en 10.000 kg ammoniak per jaar bedraagt.

3.4.4. MER-richtlijn

De MER-richtlijn is uitgebreid besproken in hoofdstuk 3.1.

3.5. Rijksbeleid

3.5.1. Natuurbeschermingswet 1998

De Natuurbeschermingswet 1998¹¹ implementeerde de Vogel- en Habitatrichtlijn onvoldoende en is daarom in 2005 gewijzigd¹².

De Natuurbeschermingswet 1998 kent drie typen gebieden:

- Natura-2000 gebieden.
- Beschermde natuurmonumenten.
- Gebieden die door de Minister van LNV aangewezen zijn ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen.

De Natura-2000 gebieden vormen het grootste deel van de te beschermen gebieden. Voor deze gebieden moet een beheersplan worden vastgesteld. Beheerders en gebruikers hebben hiermee duidelijkheid welke activiteiten in of nabij het gebied toelaatbaar zijn. Projecten of handelingen die de kwaliteit van gebieden kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op soorten zijn vergunningplichtig. Bevoegd gezag is in principe het College van Gedeputeerde Staten van de provincie.

Op circa 2240 meter van het bedrijf bevindt zich het natuurmonument "Kempenland-West" (figuur 4). In het MER wordt een passende beoordeling gemaakt van de mogelijk negatieve effecten van de beoogde activiteit.

3.5.2. Flora- en faunawet

De Flora- en Faunawet¹³ beschermt alle in Nederland voorkomende Europese inheemse vogels (met uitzondering van grauwe gans, Europese kanarie, rotsduif en wilde eend), en alle soorten amfibieën en reptielen. Ook zoogdieren (behalve bruine en zwarte rat en huismuis) worden beschermd. Daarnaast zijn inheemse vissen (met uitzondering van soorten waarop de Visserijwet van toepassing is) en een aantal plantensoorten beschermd, waaronder veel orchideeën en planten met opvallende bloemen.

Doel van de bescherming is instandhouding van de soorten.

De Flora- en faunawet verbiedt om dieren te doden of hun rust- of verblijfplaats te verstoren.

¹¹ Stbl. 1998, 403

¹² Stbl. 2005, 195

¹³ Stbl. 1998, 402, laatstelijk gewijzigd bij Stbl. 2006, 236

Het perceel waarop de beoogde activiteit wordt uitgevoerd is momenteel in gebruik als landbouwgrond. Hieronder wordt inzichtelijk gemaakt welke planten- en diersoorten in het plangebied aanwezig zijn.

Rapportage voor kilometerhok X:147 / Y:389							
Soortgroep	FF1*	FF23*	H/V*	RL*	Volledigheid*	Detail*	Actualiteit*
Vaatplanten	3			2	goed	-	1991-2006
Mossen			0	1	goed	0%	1996-2006
Korstmossen					niet		1991-2006
Paddestoelen					niet		1991-2006
Zoogdieren					niet		1996-2006
Broedvogels					niet		1995-2006
Watervogels					niet		96/97-03/04
Reptielen					niet		1992-2006
Amfibieën					niet		1992-2006
Vissen					niet		1992-2006
Dagvlinders				1	redelijk	51-100%	1995-2006
Nachtvlinders					niet		1980-2005
Libellen					matig		1992-2006
Sprinkhanen					slecht		1992-2006
Overige ongewervelden					niet		1992-2006

* Legenda

FF = Flora- en faunawet
 lijst 1 / lijst 2+3
 H/V = Habitatrichtlijn (alleen bijlage 1 en 2) of Vogelrichtlijn
 RL = Rode Lijst
 (#) = tevens meetgegeven verzameld.

Volledigheid onderzoek: Wanneer wordt aangegeven of op basis van de gebrachte bezoeken een volledig overzicht is te verwachten van de soorten van de betreffende soortgroep. Een toelichting op deze categorieën kunt u vinden onderaan deze rapportage.

Actualiteit: per groep is aangegeven uit welke periode de gegevens zijn opgenomen.

■ niet van toepassing

Rapportage voor kilometerhok X:148 / Y:389							
Soortgroep	FF1*	FF23*	H/V*	RL*	Volledigheid*	Detail*	Actualiteit*
Vaatplanten					slecht	-	1991-2006
Mossen			0	1	goed	0%	1996-2006
Korstmossen					niet		1991-2006
Paddestoelen					slecht		1991-2006
Zoogdieren					niet		1996-2006
Broedvogels					niet		1995-2006
Watervogels					niet		96/97-03/04
Reptielen					niet		1992-2006
Amfibieën					niet		1992-2006
Vissen					niet		1992-2006
Dagvlinders		1		1	redelijk	51-100%	1995-2006
Nachtvlinders					niet		1980-2005
Libellen					niet		1992-2006
Sprinkhanen					niet		1992-2006
Overige ongewervelden					niet		1992-2006

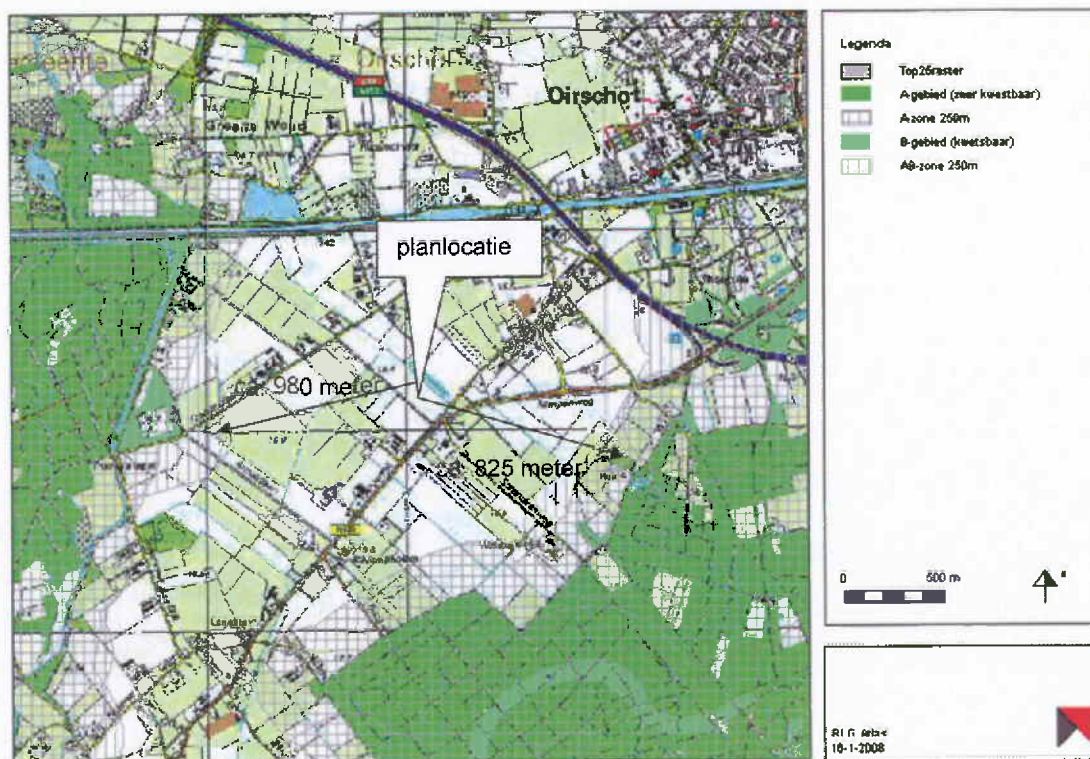
Figuur 5: resultaten natuurloket

3.5.3. Wet ammoniak en veehouderij

De Wet ammoniak en veehouderij (Wav)¹⁴ is het toetsingskader voor de emissie van ammoniak. Bij de beslissing inzake de vergunning Wet milieubeheer voor het oprichten of veranderen van een veehouderij betreft het bevoegd gezag de gevolgen van de ammoniakemissie uitsluitend op de wijze die is aangegeven in de Wav. Slechts de nadelige gevolgen van de ammoniakdepositie op zogenaamde zeer kwetsbare gebieden binnen 250 meter wordt beoordeeld.

Deze zogenaamde zeer kwetsbare gebieden moeten door Provinciale Staten door middel van een aanwijzingsbesluit worden aangewezen. Alleen gebieden die ook onder het huidige regime worden beschermd kunnen worden aangewezen. Die gebieden moeten ook een bepaalde omvang hebben. De natuurmonumenten en Vogel- en Habitatgebieden moeten verplicht aangewezen worden.

In onderstaande figuur is de ligging van het bedrijf ten opzichte van zeer kwetsbare gebieden aangegeven. Het bedrijf ligt niet binnen een zone van 250 meter van een (zeer) kwetsbaar gebied, zie figuur 6.

Figuur 6: ligging kwetsbare gebieden

¹⁴ Stb. 2002, 93 gewijzigd bij Stb. 2007, 103

Directe ammoniakschade

Naast indirecte schade door vermesting en verzuring van natuurgebieden, kan ammoniakdepositie op bepaalde gewassen leiden tot directe ammoniakschade. Uit onderzoek van het AB-DLO te Wageningen¹⁵ blijkt dat met name kasgewassen, fruitteelt en coniferen als gevoelig voor directe ammoniakschade kunnen worden aangemerkt. In de directe omgeving is een boomkwekerij gelegen waardoor het effect van de varkensfokkerij op de boomkwekerij in het MER verder zal worden toegelicht.

3.5.4. Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderijen

Op 28 december 2005 is het Besluit ammoniakemissie huisvesting¹⁶ gepubliceerd. Dit besluit is nog niet in werking getreden. In de bijlage van het besluit zijn voor maximale ammoniakemissiewaardes opgenomen voor diverse diersoorten. Op grond van dit besluit mogen geen huisvestingsystemen toegepast worden met een hogere emissiefactor dan de maximale emissiewaarde. Bij het voorkeursalternatief wordt voldaan aan deze maximale emissiewaarde.

3.5.5. Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij¹⁷ is per 1 januari 2007 in werking getreden¹⁸. Deze wet is het landelijk toetsingskader voor geur. In de wet wordt onderscheid gemaakt tussen geurgevoelige objecten binnen en buiten de bebouwde en binnen en buiten een concentratiegebied. De geurbelasting op een geurgevoelig object wordt uitgedrukt in odour units per kubieke meter lucht als 98-percentiel. Woningen behorende bij veehouderijen zijn geen geurgevoelige objecten. Hier geldt een minimale afstand van 50 meter.

Het aantal dieren vermenigvuldigd met de geuremissiefactor levert een waarde voor de geuremissie op, waarna via een verspreidingsmodel de geurbelasting kan worden bepaald. De geuremissiefactoren worden in een ministeriële regeling vastgelegd. Voor dieren waarvoor geen geuremissiefactoren zijn bepaald, gelden wettelijk vastgestelde afstanden die ten minste moeten worden aangehouden tot geurgevoelige objecten. Een belangrijke verandering van de wet is dat de gemeente bevoegd is om lokale afwegingen te maken over de te accepteren geurbelasting. Bij gemeentelijke verordening kan de gemeenteraad in afwijking van de ten hoogste toegestane geurbelasting een andere waarde of een andere afstand in te stellen.

¹⁵ Stallucht en planten, Instituut voor Plantenziektkundig Onderzoek 1981; Effecten van ammoniak op planten in directe omgeving van stallen: update van risicoschatting, AB-rapport 72, P.H.B. de Visser en L.J. van Eerden 1996

¹⁶ Stbl. 2005, 675

¹⁷ Stbl. 2006, 531

¹⁸ Stbl. 2006, 671

Daarnaast kan bij gemeentelijke verordening worden bepaald hoe wordt omgegaan met voormalige agrarische bedrijfswoningen.

3.5.6. Wet luchtkwaliteit

De Eerste kamer heeft op 9 oktober 2007 het wetsvoorstel voor de wijziging van de Wet milieubeheer goedgekeurd¹⁹. Met name hoofdstuk 5 titel 2 uit genoemde wet is veranderd. Omdat titel 2 handelt over luchtkwaliteit staat de nieuwe titel 2 bekend als de Wet luchtkwaliteit. Deze wet is op 15 november 2007²⁰ in werking getreden en het vervangt het Besluit luchtkwaliteit 2005.

De Wet luchtkwaliteit voorziet onder meer in een gebiedgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Een project draagt 'niet in betekende mate' bij aan de luchtverontreiniging als de 1% grens niet wordt overschreden. De 1% grens is gedefinieerd als 1% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM₁₀) of stikstofdioxide (NO₂). Dit komt overeen met 0,4 microgram/m³ voor zowel PM₁₀ als NO₂. De Nederlandse overheid verzoekt de EU momenteel om verlenging van de termijn (derogatie) waarbinnen de luchtkwaliteitseisen gerealiseerd moeten zijn.

De kern van de Wet luchtkwaliteit bestaat uit de (Europese) luchtkwaliteitseisen. Verder bevat zij basisverplichtingen op grond van de richtlijnen, namelijk: plannen, maatregelen, het beoordelen van luchtkwaliteit, verslaglegging en rapportage. De wet voorziet in het zogenaamde Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Daarbinnen werken het rijk, de provincies en gemeenten samen om de Europese eisen voor luchtkwaliteit te realiseren. Het NSL kan pas in werking treden als de EU derogatie (verlenging van de termijn om luchtkwaliteitseisen te realiseren) heeft verleend.

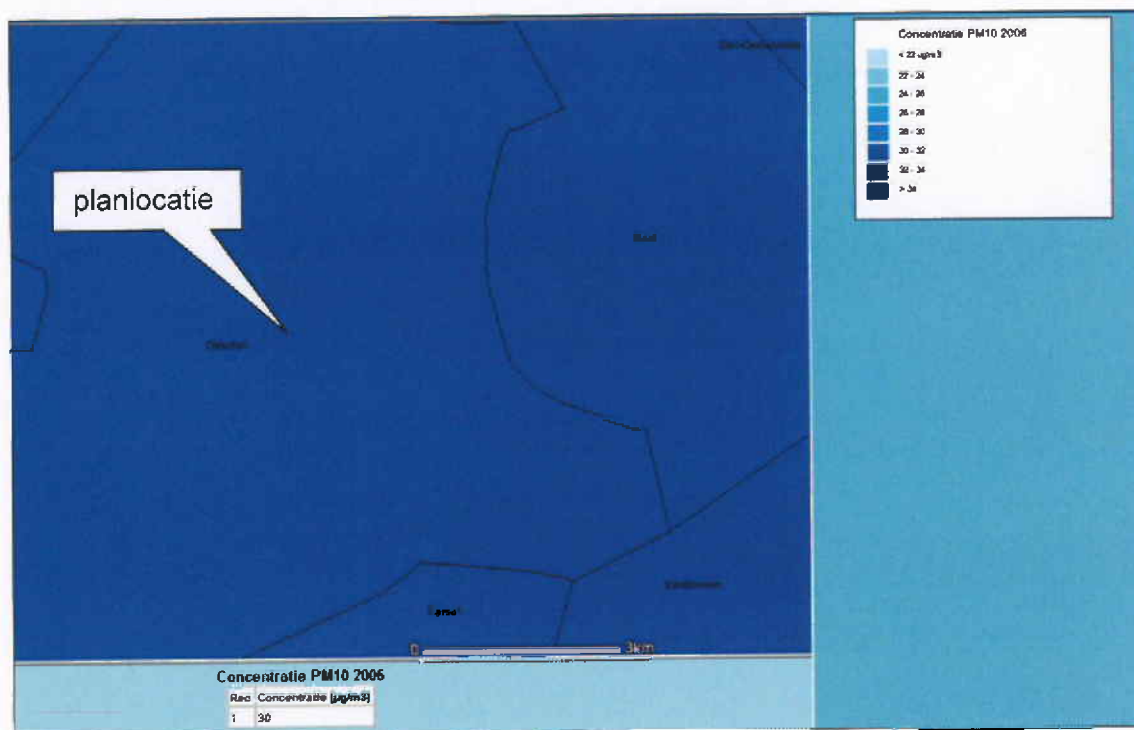
Uit een onderzoek van Alterra in samenwerking met RIVM blijkt dat emissie uit stallen waarschijnlijk de grootste bron is van emissie van fijn stof vanuit de landbouw. Emissie uit stallen betreft fijn stof bestaande uit huid-, mest-, voer-, en strooiseldeeltjes, die met de ventilatielucht naar buiten worden geblazen.

¹⁹ Stb. 2007, 414

²⁰ Stb. 2007, 434

Daarnaast is er een aantal relatief kleine posten, met als belangrijkste de toediening van bestrijdingsmiddelen en kunstmest en de aanvoer van krachtvoer op het agrarisch bedrijf. Winderosie is vermoedelijk ook een grote bron, die variabel is in de tijd²¹.

Er zal voldaan worden aan voorgenoemd besluit. In het MER zal hierop nader worden ingegaan. Onderstaande kaart geeft de situatie met betrekking tot fijn stof weer voor het jaar 2006. Op de bedrijfslocatie is de concentratie aan fijn stof in de lucht 30 µg/m³.

Figuur 7: concentratie fijn stof 2006 (bron: MNP)

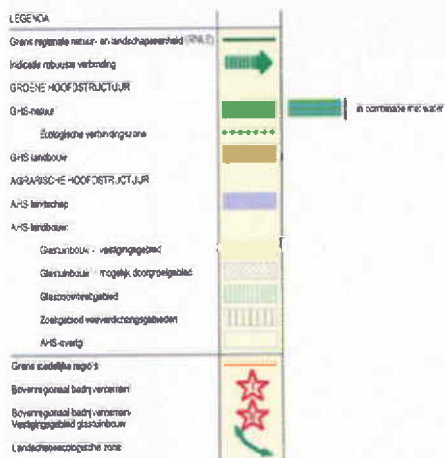
3.6. Provinciaal beleid

3.6.1 Streekplan Noord-Brabant 2002

In het streekplan van de provincie Noord-Brabant is voor het landelijke gebied een indeling gemaakt in de Groene en de Agrarische Hoofdstructuur (GHS en AHS). De GHS en AHS zijn beide onderverdeeld in twee hoofdzones, namelijk GHS-natuur, GHS-landbouw, AHS-landschap en AHS-landbouw. Deze indeling is nader onderverdeeld in subzones. De mogelijkheden voor duurzame (project)locaties verschillen per subzone. De bedrijfslocatie is gelegen in de zone AHS-landbouw, subzone overig (zie figuur 8).

²¹ Alterra-rapport 682, berekeningsmethode voor de emissie van fijn stof uit de landbouw

In de AHS-overig krijgt de landbouw in beginsel de ruimte om zich in de door haar gewenste richting te ontwikkelen, zonder dat daarbij in het kader van de provinciale ruimtelijke ordening een voorkeur geldt voor bepaalde vormen van landbouw.

Figuur 8: plankaart 1 streekplan 2002

3.6.2. Reconstructieplan Beerze Reusel

De Reconstructiewet²² levert het wettelijke kader voor de herinrichting van het landelijke gebied. Eén van de elementen hiervan is de integrale zonering van het buitengebied. Bij integrale zonering wordt onderscheid gemaakt tussen:

Landbouwontwikkelingsgebieden

Landbouwontwikkelingsgebieden zijn voor grootschalige, intensieve of gebouwgebonden vormen van landbouw. Natuur en recreatie zijn ondergeschikt aan de landbouwfunctie. Natuurwaarden komen niet of in mindere mate voor en het gebied is nu al geschikt en belangrijk voor de landbouw.

Verwevingsgebieden

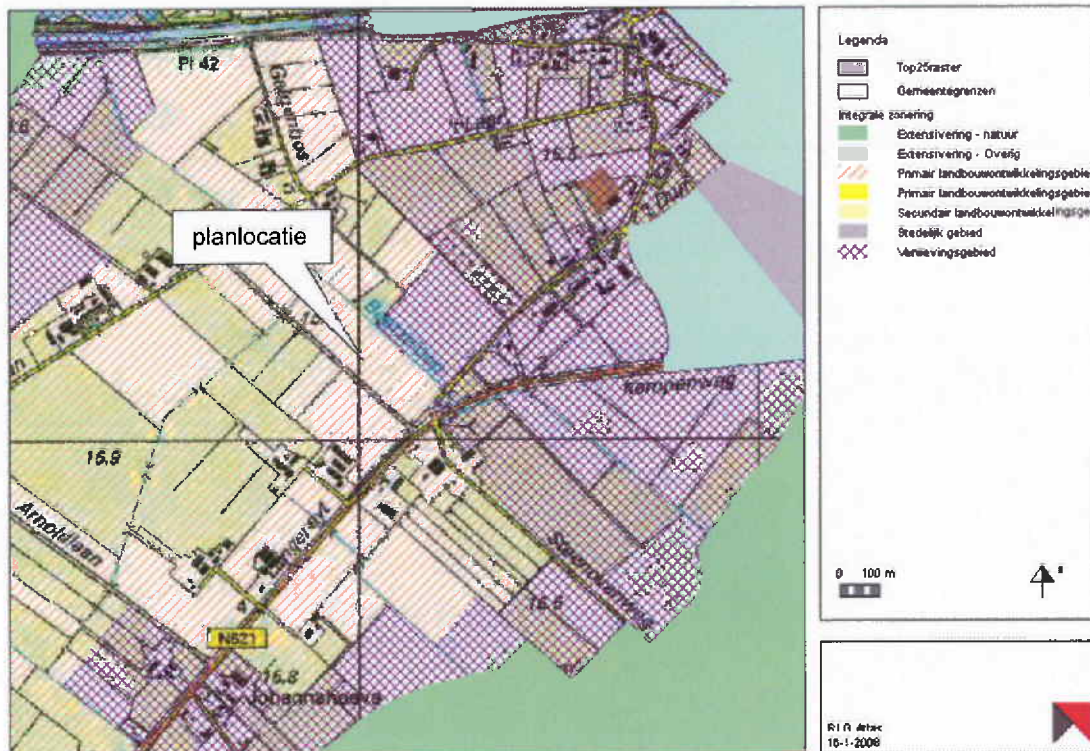
Een verwevingsgebied is gericht op mogelijkheden voor landbouw, wonen, natuur, landschap en recreatie en toerisme. Deze waarden komen al voor of zijn eenvoudig te ontwikkelen. In een verwevingsgebied is hervestiging of uitbreiding van intensieve veehouderij mogelijk mits de locatie duurzaam is. In verwevingsgebieden komen dezelfde soort waarden voor als in extensiveringsgebieden, maar met een lagere kwaliteit of omvang. In het verwevingsgebied liggen veel sterke landbouwbedrijven.

Extensiveringsgebied

Doel van de extensiveringsgebieden is het behouden en versterken van waarden op het gebied van water, bodem, natuur, bos, landschap en cultuurhistorie. Daarnaast is er ruimte voor wonen (op bestaande locaties), grondgebonden landbouw, kleinschalige en extensieve recreatie. Uitbreiding of vestiging van intensieve veehouderij is in principe niet mogelijk.

De bedrijfslocatie is gelegen in een primair landbouwontwikkelingsgebied. Figuur 9 geeft een overzicht van de bovenvermelde zonering van intensieve veehouderijen.

²² Stbl. 2002, 115

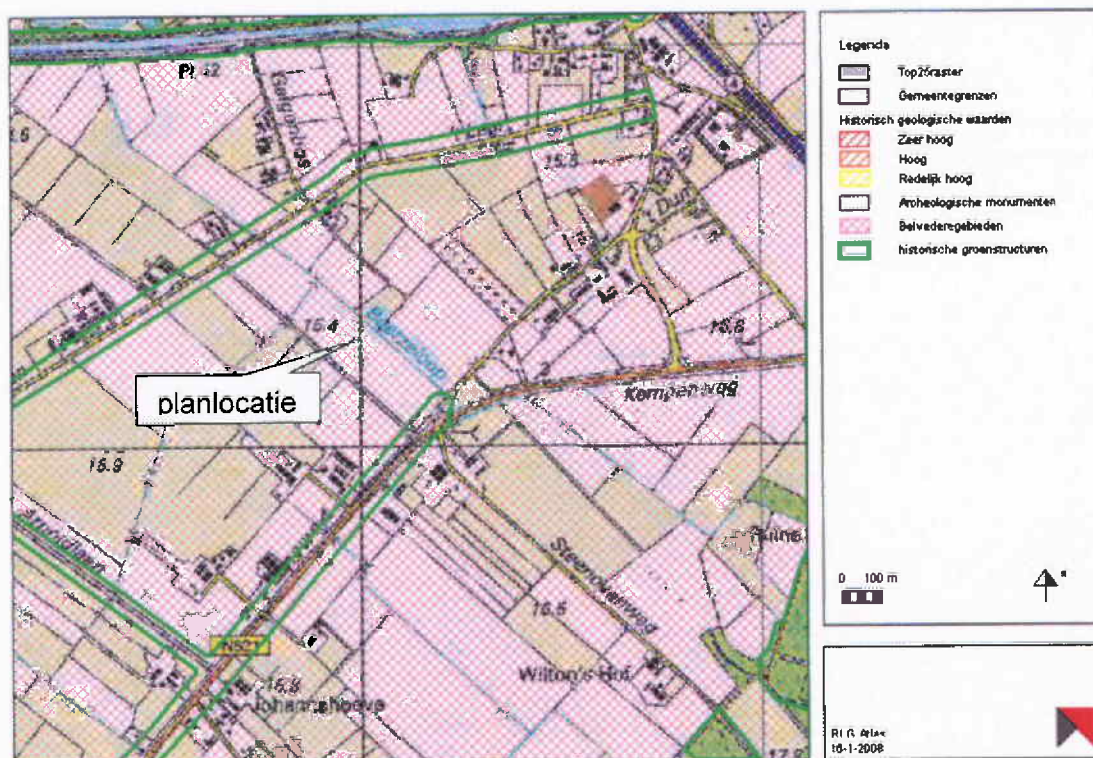
Figuur 9: integrale zonering

3.6.3. Cultuurhistorische, archeologische en aardkundige waarden

Cultuurhistorische waarden

Bij de opstelling en de uitvoering van ruimtelijke plannen moet met cultuurhistorische (landschaps)waarden rekening worden gehouden. Dit geldt in het bijzonder voor de historisch-landschappelijke vlakken met hoge en zeer hoge waarde. In beginsel zijn in deze vlakken alleen ruimtelijke ingrepen toelaatbaar die gericht zijn op de voortzetting of het herstel van de historische functie en die leiden tot behoud of versterking van de cultuurhistorische (landschaps)waarden.

De bedrijfslocatie is niet gelegen in een historisch landschappelijk vlak met een hoge en zeer hoge waarden, wel is aan het uiteinde van het perceel een historische groenstructuur aanwezig (figuur 10).

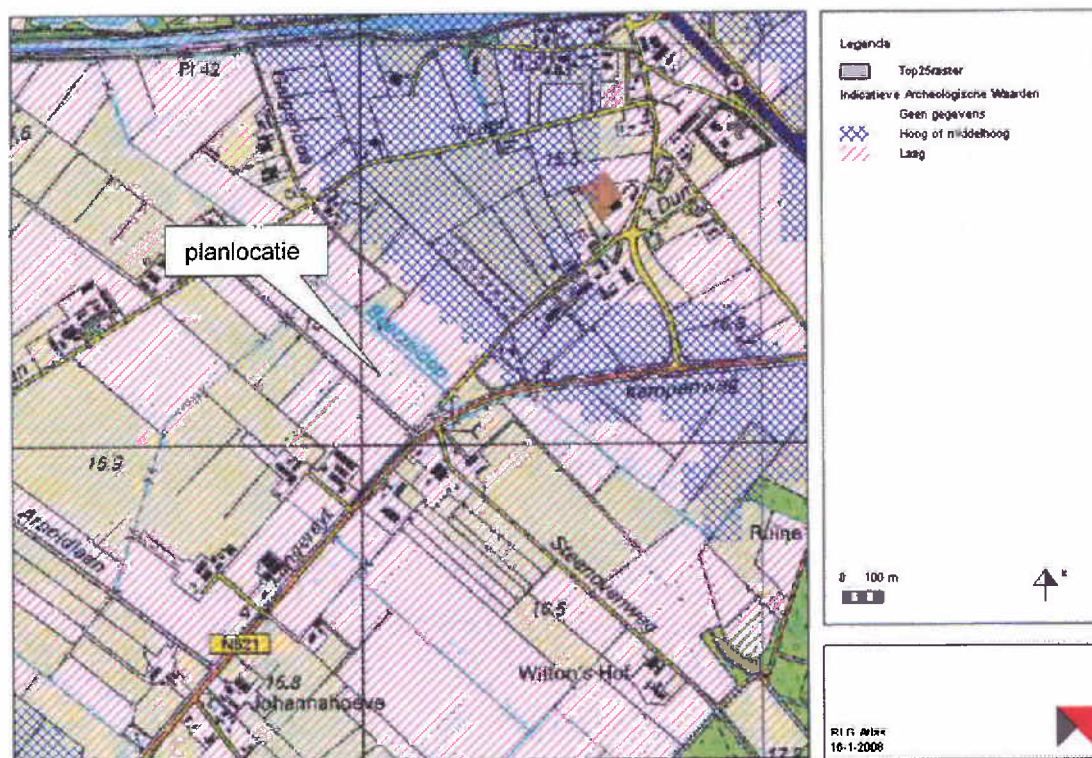
Figuur 10: historische geologische waarden

Het bedrijf is gelegen in een Belvedere-gebied²³. Dit zijn gebieden met een hoge concentratie van cultuurhistorische waarden. Voor de Belvedere-gebieden geldt een actief cultuurhistorisch ruimtelijke beleid, gericht op de instandhouding van de cultuurhistorische identiteit en de daarvoor bepalende cultuurhistorische waarden. In het MER wordt dit nader beschreven.

Archeologische waarden

Bij de opstelling en de uitvoering van ruimtelijke plannen moet rekening worden gehouden met bekende archeologische waarden. Het uitgangspunt hierbij is dat het archeologisch erfgoed moet worden beschermd op de plaats waar het wordt aangetroffen. Gezien dit uitgangspunt moeten in geval van voorgenomen ruimtelijke ontwikkelingen in gebieden met een hoge of een middelhoge verwachtingswaarde voor archeologisch erfgoed, de archeologische waarden door middel van een vooronderzoek in kaart worden gebracht. De planlocatie kent een indicatieve archeologische waarde die bestaat uit een lage archeologische verwachtingswaarde (figuur 11).

²³ De Belvedere-gebieden zijn aangegeven in de "nota Belvedere", een beleidsnota over de relatie tussen cultuurhistorie en ruimtelijke inrichting

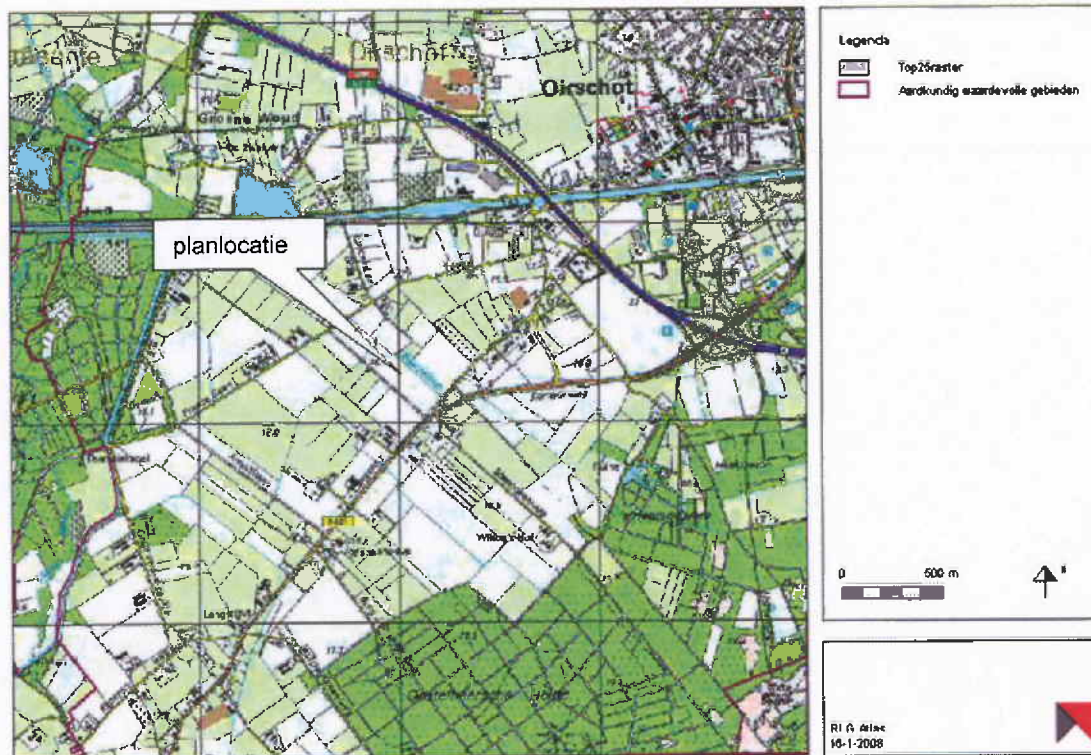

Figuur 11: archeologische waardenkaart

Aardkundig waardevolle gebieden

Aardkundig waardevolle gebieden zoals beekdalen, kreekgebieden, stuifzand- en landduinen dienen behouden te worden. Het merendeel van deze gebieden ligt in de GHS en de AHS-landschap. Voor onomkeerbare ruimtelijke ingrepen, zoals de bouw, de aanleg of de uitbreiding in enige omvang van woon- of werklocaties, infrastructuur, recreatiecomplexen en projectlocaties voor de intensieve veehouderij geldt hier het 'nee, tenzij-principe'. In aardkundig waardevolle gebieden buiten de GHS en de AHS-landschap is het uitgangspunt 'behoud door ontwikkeling', waarbij in het geval van een ruimtelijke ingreep een hoogwaardige inpassing moet worden verzekerd.

De bedrijfslocatie is niet gelegen in of aangrenzend aan een aardkundig waardevol gebied (figuur 12).

Figuur 12: aardkundige waardenkaart

3.7. Gemeentelijk beleid

3.7.1. Vergunning Wet milieubeheer

Voor de uitbreiding van het bedrijf dient te worden beschikt over een vergunning in het kader van de Wet milieubeheer. Verlening hiervan kan direct na acceptatie van het MER plaatsvinden. In de m.e.r.-procedure worden de gevolgen voor het milieu systematisch in beeld gebracht. Het spreekt voor zich dat de resultaten uit het MER in grote mate het besluit op de aanvraag om een milieuvergunning bepalen.

3.7.2. Bestemmingsplan

De locatie ligt in een gebied waarvoor het bestemmingsplan "Buitengebied" van de gemeente Oirschot van toepassing is. Het onderhavige perceel is gelegen op gronden met de bestemming "Agrarisch" en is aangeduid als landbouwontwikkelingsgebied. Om de beoogde bedrijfsuitbreiding te kunnen realiseren is een vergroting van het bouwblok noodzakelijk. Hiervoor zal een artikel 19 WRO procedure opgestart worden.

3.7.3. Bouwvergunning

Na het doorlopen van de benodigde procedures in het kader van de Wet milieubeheer en de Wet op de Ruimtelijke Ordening, dient er een bouwvergunning te worden verleend. Het bouwplan zal tevens ter beoordeling dienen te worden voorgelegd aan de Welstandsadviescommissie. Op grond van artikel 52 van de Woningwet wordt een beslissing betreffende een bouwvergunning aangehouden, totdat wordt beschikt over een verleende milieuvergunning.

4. Gevolgen voor het milieu

In het MER zullen de positieve en negatieve effecten van de alternatieven worden beschreven.

Naast het voorkeursalternatief met een combi luchtwassysteem BWL 2007.02 worden de volgende alternatieven in het MER onderzocht.

Alternatief

Voorkeursalternatief combi luchtwassysteem BWL 2007.02

Alternatief 1 combi luchtwassysteem BWL 2007.02 met verhoging van emissiepunt

Alternatief 2 combiluchtwassysteem BWL 2006.14

Tabel 6: alternatieven stalsystemen

De effecten van de verschillende alternatieven worden op een aantal aspecten uitgewerkt, waarna na vergelijking van de alternatieven het Meest Milieuvriendelijke alternatief wordt bepaald.

Onderstaand worden de aspecten genoemd welke beschreven worden in het MER. Indien uit de inspraak blijkt dat er nog andere belangrijke effecten zijn, zullen deze eveneens in het MER beschreven worden.

4.1. Ammoniak

De uitbreiding van het bedrijf leidt tot een verhoging van de ammoniakemissie en – depositie in het plangebied. In het MER wordt dit aangegeven. De Wav en het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderijen vormen het wettelijk kader.

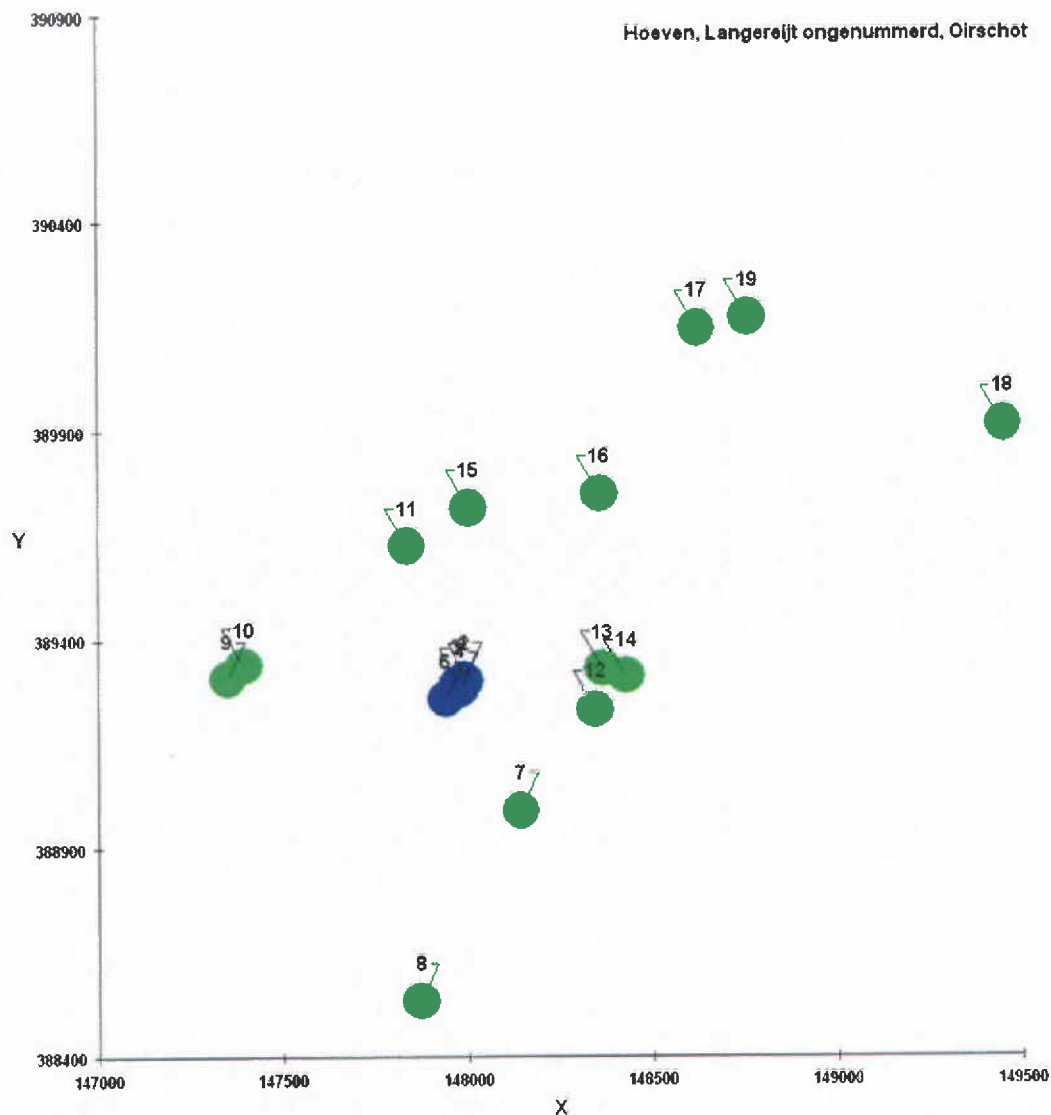
4.2. Geur

Het initiatief zal moeten passen binnen wettelijke kaders. Beoordeling vindt plaats middels de Wet geurhinder en veehouderij. Met een geurverspreidingsmodel is de geurhinder inzichtelijk gemaakt.

De Gemeente Oirschot heeft in de gebiedsvisie t.b.v. de verordening geurhinder en veehouderij de normen op 11 december 2007 in concept vastgesteld. In onderstaande tabel is de geurbelasting weergegeven van een aantal geurgevoelige objecten in de omgeving volgens de wettelijke geurnormen en de geurnorm zoals deze in concept zijn vastgesteld. Voor woningen behorende bij veehouderijen is geen geurbelasting bepaald. De invoergegevens hiervan zijn als bijlage toegevoegd.

nummer grafiek	geurgevoelig object	Wettelijke geurnorm (OU_E/m^3)	Geurnorm volgens concept verordening (OU_E/m^3)	geur-belasting (OU_E/m^3)
7	Langereijt 20	14	20,00	7,31
8	Langereijt 16	14	20,00	2,62
9	Franse Baan 3	14	20,00	2,31
10	Franse Baan 5	14	20,00	2,69
11	Galgenbos	14	20,00	7,10
12	Beerseweg 12	14	7,00	6,75
13	Beerseweg 12a	14	7,00	6,57
14	Beerseweg 11	14	7,00	5,28
15	't Laar 3	14	14,00	6,00
16	't Laar 1	14	14,00	4,34
17	Hekdam 2	3	2,00	1,97
18	Dieterskuil 7	3	2,00	0,97
19	't Kasteeltje 2a	3	2,00	1,67

Tabel 7: geurbelasting geurgevoelige objecten voorkeursalternatief

Figuur 13: ligging geurgevoelige objecten

4.3. Natuur

In het MER wordt de invloed van emissie via bodem, lucht en water op gevoelige objecten als flora en fauna en ecosystemen beschreven. Toetsing vindt plaats aan de hand van de Flora- en Faunawet, Natuurbeschermingswet 1998 en Vogel- en Habitatrichtlijn, voor zover niet opgenomen in de Natuurbeschermingswet 1998.

4.4. Fijn stof

In het MER wordt een beschrijving gegeven van de stofemissie bij de diverse alternatieven. Op basis van de meest recente gegevens over fijn stof-emissie bij varkenshouderijen zal een kwantitatieve toets aan de Wet luchtkwaliteit worden uitgevoerd.

4.5. Bodem en water

Beschreven zal worden op welke wijze verontreinigende stoffen in bodem, grondwater en oppervlaktewater kunnen komen. Ook wordt aangegeven hoe dit voorkomen gaat worden. Hierbij wordt onder andere ingegaan op de opslag en afvoer van dierlijke mest en de opslag van milieugevaarlijke stoffen. Ook het waterverbruik wordt opgenomen in het MER.

4.6. Energie

In het MER wordt aandacht besteed aan het energieverbruik bij de verschillende alternatieven. Dit geldt zowel voor elektriciteit als brandstoffen voor verwarming.

4.7. Geluid/verkeer

De factoren die een bijdrage leveren aan de geluidsproductie zijn met name: ventilatoren ten behoeve van de luchtwassers, het verpompen van mest en de transportbewegingen van en naar de inrichting ten behoeve van de afvoer van mest, aanvoer van voeders en het laden en lossen van dieren. Om de eventuele geluidshinder zoveel mogelijk te beperken wordt er in de bedrijfsvoering rekening mee gehouden dat de transportbewegingen zoveel mogelijk in de dagperiode plaatsvinden. Alle geluidsbronnen van het bedrijf zullen zoveel mogelijk afgeschermd worden waardoor het brongeluid direct gedempt wordt.

Indirecte hinder, welke niet rechtstreeks voortvloeit uit de inrichting, maar wel kan worden toegeschreven aan de aanwezigheid van de inrichting, is aan de orde. Het (vracht)verkeer van en naar de inrichting is gezien de bedrijfsvoering en het aantal transportbewegingen voor woningen in de omgeving, herkenbaar als afkomstig vanuit de inrichting. Een akoestisch onderzoek zal deel uitmaken van de aanvraag om een vergunning Wet milieubeheer en het MER.

5. Conclusie

Op grond van het Besluit milieu-effectrapportage 1994 is beschreven welke aspecten beoordeeld gaan worden in het MER. Centraal staat hierbij de vraag of en in welke mate de uitbreiding gevolgen heeft voor het milieu.

Op basis van de onderhavige MER startnotitie ingevolge artikel 7.4. van de Wet milieubeheer, inzake de geplande uitbreiding van de varkenshouderij gelegen aan het Langereyt ongenummerd, Oostelbeers, kan worden geconcludeerd dat een MER als bedoeld in artikel 7.2 van de Wet milieubeheer vereist is.

Vastgesteld is dat in totaliteit gezien de door het bedrijf veroorzaakte milieubelasting toe kan nemen, maar in het kader van de vigerende wetgeving, vergunningverlening tot de mogelijkheden behoort. De effecten die de bouw van de stallen op de directe omgeving hebben zijn inpasbaar en acceptabel.

Keldonk (gemeente Veghel), 14 februari 2008

ing. A.W.M. Reijnders
Drieweg Advies BV
adviseur

voor akkoord:

de heer C. Hoeven
initiatiefnemer

Bedrijfsontwikkeling

Bedrijfsontwikkeling

Bedrijfsontwikkeling

BEDRIJFSONTWIKKELING MET DAADKRACHT

Drieweg advies bv | Kampweg 10 | 5469 EX Keldonk (gemeente Veghel)

Tel. 0413 21 61 25 | Fax 0413 21 61 24 | info@drieweg.com | www.drieweg.com